

για τα ναρκωτικά και την εγκληματικότητα.

Καθώς το πρόβλημα των ναρκωτικών και της εγκληματικότητας στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, έχει οξυνθεί το ΔΣ του Συλλόγου Διοικητικού Προσωπικού του εν λόγω ακαδημαϊκού ιδρύματος, αποφάσισε να εγκρίνει το συγκεκριμένο ψήφισμα το οποίο έχει ως εξής:

«Η εξάρτηση από ψυχοδραστικές ουσίες είναι κοινωνικό φαινόμενο στο οποίο ενέχονται πολλοί παράγοντες όπως η οικογένεια, η κοινωνία, η κουλτούρα και ενισχύεται - οξύνεται από την επιδείνωση της οικονομικής κατάστασης, με ό,τι αυτό συνεπάγεται, όπως η φτώχεια, η ανεργία, ο κοινωνικός-ταξικός αποκλεισμός.

Το οικονομικό-κοινωνικό σύστημα στο οποίο ζούμε αξιοποιεί την εξάρτηση:

Ως πεδίο τεράστιας κερδοφορίας (η διεθνής αγορά των ναρκωτικών που διαμορφώνεται στα όρια της παραοικονομίας συγκεντρώνει τεράστια ποσά χρήματος, 500 δισ. δολάρια).

Ως εργαλείο για να κρατά όλο και μεγαλύτερο τμήμα της νεολαίας στο περιθώριο,

για να μη βλέπει με "καθαρό" μυαλό την πραγματικότητα, να μην το αμφισβητεί, να μην μπαίνει στον αγώνα για να το ανατρέψει. Δεν είναι τυχαίο ότι, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, αντί να οργανώσει ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα πρόληψης και να στηρίξει τις δομές απεξάρτησης-επανάταξης και τα στεγνά προγράμματα, κόβει τη χρηματοδότησή τους.

Τεράστιες είναι οι ευθύνες που έχουν οι κυβερνήσεις ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ και οι προηγούμενες ΝΔ - ΠΑΣΟΚ για την ανεργία, το φόβο, την εξαθλίωση, την υποβάθμιση των πολιτιστικών-αθλητικών δομών, για τη συνολικότερη κατάσταση που ενισχύει το πρόβλημα όχι μόνο στο ΑΠΘ, και σε όλες τις γύρω περιοχές (Ροτόντα, Ναβαρίνου) αλλά και σε άλλες γειτονιές της Θεσσαλονίκης και όλης της χώρας.

Ιδιαίτερα όσον αφορά το πρόβλημα στο ΑΠΘ, δεν εμπιστευόμαστε τις "λύσεις" αστυνόμευσης, που με αφορμή την εγκληματικότητα και τα ναρκωτικά αναμασώνται αυτό τον καιρό. Είδαμε πώς λειτούργησε η κατάργηση του Ασύλου: Είδαμε από τη μια τα ΜΑΤ να συλλαμβάνουν απλήρωτους απεργούς εργολαβικούς εργαζόμενους μέσα στο κτίριο Διοίκησης, και βλέπουμε από την άλλη καθημερινά τους εμπόρους να "σουλατσάρουν" ανενόχλητοι.

Πρέπει να γίνει υπόθεση όλης της πανεπιστημιακής κοινότητας (φοιτητών, μεταπτυχιακών, διδασκόντων και εργαζομένων) η διεκδίκηση λύσεων.

Συγκεκριμένα:

Το πρόβλημα έχει γιγαντωθεί στο ΑΠΘ από τότε που αποφασίστηκε η λειτουργία του κέντρου χορήγησης υποκατάστατων του ΟΚΑΝΑ στο ΑΧΕΠΑ. Απαιτούμε ιδιαίτερα να απομακρυνθεί άμεσα το κέντρο χορήγησης από το Παιδικό Κέντρο του ΑΠΘ.

Στο ΑΠΘ εδώ και πολλά χρόνια η φύλαξη έχει δοθεί σε εργολάβους. Δαπανώνται τεράστια ποσά στις αντίστοιχες εργολαβίες ενώ ο αριθμός των εργαζόμενων μειώνεται και οι αποδοχές τους είναι εξευτελιστικές. Αποτέλεσμα: οι ανάγκες φύλαξης του ΑΠΘ δεν καλύπτονται σε καμιά περίπτωση με το συγκεκριμένο

καθεστώς.

Απαιτούμε μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους τους εργαζόμενους στη φύλαξη, προκήρυξη θέσεων για επιπλέον φύλακες.

Απαιτούμε επαρκή φωτισμό σε όλους τους ανοιχτούς χώρους του ιδρύματος και τους γύρω από αυτούς δρόμους. Απαιτούμε ιδιαίτερα μέτρα φύλαξης για το καλοκαίρι στην κατασκήνωση στο Ποσειδί.

Ταυτόχρονα, παλεύουμε για μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους, που είναι η βάση για μια πραγματική ζωή που δεν έχει ανάγκη από τις κάθε είδους εξαρτήσεις, για πτυχία με αξία, για ζωή με δικαιώματα. Παλεύουμε για την ανατροπή της κοινωνικής ρίζας του φαινομένου των ναρκωτικών και της εγκληματικότητας, που είναι το ίδιο το σύστημα που στηρίζεται στην εκμετάλλευση και την αδικία».

[Αθανασία Βιδάλη](#)

neopolis.gr